

Geportretteerde

*Verwonderd zie ik hoe jouw blik aan mij blijft hangen
Je monstert me - als een model zojuist ontkleed
het eerste zonlicht dat zo zacht over mij gleed
- behoedzaam of het zoiets nimmer eerder deed
in lichte streken op het schildersdoek gevangen*

*Beloeft vanaf een krib voel ik opnieuw de gêne
zoals jij schuin over die ezel naar mij kijkt
geboeid, geobsedeerd - de tijd verstrijkt
je zet gedecideerd, gekaderd, ingedijkt
een nieuw fragmentje uit mijn eeuwigheid in scène*

*Zoals ik op dat doek in jouw verbeelding meeging:
mijn charismatische persoonlijkheid is schijn
het is wat kunstenaars mij willen laten zijn
terwijl ik oplos, wegspoel, in de zee verdwijn
- verbeeld je niks; ik ben slechts water in beweging*

[André van Zwieten]